

Stockholms Brukarförening Verksamhetsberättelse

För år

2005

Stockholms Brukarförening är en lokalavdelning inom Svenska Brukarföreningen. Förutom i Stockholm finns även lokalavdelningar i Skåne där även ett värdefullt kontaktnät finns, i Örebro – även det en lokalförening med ytterst goda kontakter lokalt inom politik, myndighetsvärld och inom vården och i Södermanland med säte i Nyköping. I Sundsvall finns ett nätverk av anhöriga. Lokalavdelningarna leds av personer med gedigna erfarenheter av tidigare föreningsarbete. Ombudsmän med ambitioner att starta föreningar finns på ytterligare ett antal orter. Lokalavdelningarna är representerade som medlemmar i Svenska Brukarföreningens styrelse. Sedan sommaren 2005 har Stockholmsföreningen med stöd av Socialtjänstförvaltningen i Stockholm kunnat flytta in i en egen föreningslokal. Lokalen är belägen i slakthusområdet och består av ett större gemensamhetsutrymme samt ytterligare två till tre kontorsrum. Sommaren ägnades åt inredning av lokalen samt installationer av datautrustning, telefoner, kopiatorer och annat. Föreningsmedlemmarna hjälpte till med att förfärdiga bänkar och arbetsplatser. Från och med hösten 2005 har lokalen varit flitigt i bruk. Telefonsamtal från medlemmar som efterfrågar stöd och hjälp inkommer i en aldrig sinande ström och man söker även upp de aktiva genom besök i lokalen. Ett arbete pågår med att organisera strukturerade verksamheter, grupper och annat. Stockholmsföreningen uppbär bidrag från Stockholms socialtjänstförvaltning med 300,000 tusen kronor samt får även ett blygsamt bidrag av Stockholms läns landsting uppgående till 50,000 tusen kronor.

Personal:

Medlemmarna inom Stockholms Brukarförening definieras enligt tre olika kategorier.

Medlemmar

Man blir medlem i föreningen genom att ansöka om medlemskap. Medlemmar kan vara aktiva användare av lagliga eller illegala narkotiska preparat eller icke. Många använder Heroin, Buprenorfin men också Metadon, andra droger utgör inget hinder för medlemskap. Ofta förekommer flera droger samtidigt inte minst legala lugnande preparat, sömnmedel samt smärtstillande substanser. Alkoholproblem förekommer bland vissa av våra medlemmar främst då bland folk i Substitutionsbehandling. Medlemskapet förpliktigar inte till någonting annat än att man i huvudsak sympatiserar med föreningens grundläggande hållning i de centrala frågorna samt att man då man har synpunkter eller erfarenheter av allmänt intresse hör av sig till de aktiva. Föreningen skall vara en genuin "brukarorganisation", vilket innebär att sådana påpekanden är oundgängliga för prioriteringarna av det dagliga arbetet och för opinionsarbetet i Svenska Brukarföreningen. Många diskussioner har ägnats åt hur medlemmarnas intressen skall kunna tas tillvara på bästa sätt. Bland annat har vi insett att det är mycket angeläget att aktivisterna ständigt befinner sig ute bland medlemmarna - på kliniker, mottagningar samt på andra platser där våra medlemmar finns.

Volontärer

Volontärerna bidrar med arbetsinsatser efter förmåga och tid. Av volontärerna kräver vi inte kontinuitet, men någon form av intresse för arbetet måste finnas. Ett krav vi självklart har är att man kan uppträda korrekt då man företräder föreningen. Detta krav ställer vi på alla som vill representera föreningen. Vidare ställer vi krav på aktuella kunskaper om föreningen. Volontärarbete är förenat med speciella organisatoriska svårigheter som detta utrymme inte tillåter oss att utveckla närmare. Vi kommer säkert att få anledning att återkomma till frågan i något mer spatialt sammanhang.

Aktivister

Aktivister betraktas i princip som anställda. Det är önskvärt att man gjort en "karriär" stegvis genom de första två första nivåerna innan man ger sig i kast med aktivist-engagemanget, och man måste påbörja arbetet från en nivå som i princip liknar en vaktmästarsyssla. Så småningom då man kommit in i arbetet i lokalen kan man ta sig an mer avancerade arbetsuppgifter. Kraven på aktivisterna är stora. De förväntas bygga upp sina egna kontaktnät inom specialiteter som de själva skall definiera men som kan gagna föreningen och de måste kunna arbeta självständigt men samtidigt underordna sig kollektivet då gemensamma insatser krävs. Åtaganden måste fullföljas, och de måste kunna presentera och representera föreningen inför allmänhet, myndigheter och media. Aktivistarbetet kan om det går att ordna leda till anställning i lönebidragsform. Drogfrihet är ett krav. Det har uttryckts även av medlemmar som själva tar narkotika. Om en aktivist trots det skulle återfalla i droganvändning krävs total uppriktighet inför medarbetarna om vad som pågår. Man får då lämna sitt arbete, ta en "time out" men är mer än välkommen tillbaks så snart allt ordnat upp sig igen. Öppenheten från föreningen mot arbetsförmedlingen är total i sådana fall.

Thomas Elfström:

Thomas har funnits med sedan starten. Tyvärr har han nu lämnat sitt arbete som aktivist, vilket vi beklagar djupt.

Björn Hjerdin:

Björn Hjerdin har genom sina tidigare erfarenheter inom klientrörelsen fungerat som en slags föreningens handledare och mentor. Han var den som tillsammans med Berne Stålenkrantz grundade föreningen år 2002. Dessa två har därefter genom dagliga diskussioner och i ständig kontakt med en ganska kärv verklighet utvecklat föreningens tänkande. Björn brukar framhålla att han inte har några synpunkter på hur brukare ser

på saker och ting och att hans roll därför mest liknar redaktörens i detta sammanhang. Det mesta som publicerats i föreningens namn har redigerats och skrivits av Stålenkrantz och Hjerdin i samarbete. Björn Hjerdin är tack vare upplevelser i sin tidigare verksamhet en luttrad aktör på det drogpolitiska området dock ej så till den grad dock att han uteslutit möjligheten att det trots allt skulle kunna vara möjligt att åstadkomma en autentisk brukarorganisation i Sverige – en organisation som skulle kunna tillgodose brukares intressen, bestå av brukare samt drivas av brukare. Hjerdin har inte uppburit någon ersättning för sin arbetsinsats för föreningen. Han är adjungerad medlem av både Svenska Brukarföreningens styrelse och Stockholms Brukarförenings styrelse samt är ordförande i Svenska Brukarföreningens Verkställande Utskott.

Lennart Karlsson:

Vår mycket uppskattade medarbetare Lennart Karlsson har under tragiska omständigheter hastigt avlidit. Lennart var en viktig person inom Brukarföreningen. Hans långa erfarenhet som sträckte sig tillbaks till Metadonbehandlings start vid Ulleråker var en omistlig tillgång i vårt föreningsbygge. Vi minns alla hans fantastiska insats i samband med Björn Johnssons framträdande på Brukarföreningen då han lyckades ge liv åt Björns ibland litet torra sifferframställning. Hans insats i TV-programmet Rapport förra året hör till det bästa som någon inom vår förening någonsin presterat offentligt. Allt hade börjat ordna till sig i Lennarts liv till slut. Han hade fått tillbaka sitt Metadon och han hade börjat bygga upp en ny tillvaro. På Brukarföreningen står hans lilla kontorshörna nu tom. På väggen hade han satt upp foton från olika skeden i sitt liv. Ingen kommer någonsin att kunna ersätta honom på den platsen.

Ewa Lindberg:

Har tyvärr slutat som aktiv inom föreningen. Hon har en bakgrund som journalist och bidrog bland annat på ett professionellt sätt med texter och artiklar. Dessutom var hon ett oersättligt stöd för många av föreningsmedlemmarna. I det utåtriktade arbetet har hon varit en viktig kraft. Ingen kunde som hon presentera brukaraspekten inför journalister och andra. Vi vill poängtera att Ewa under åren varit en mycket betydelsefull person i uppbyggnaden av föreningen. Hon har funnits med i diskussionerna sedan föreningens bildande.

Maria Müller:

Arbetar heltid åt föreningen. Hon har arbetsrehabilitering via försäkringskassan. Maria håller i basservicen, som att se till att vi har kontorsmateriel, kaffe med mera. Hon sköter postärenden, gör inköp, ger viss information till anhöriga och personligt stöd till besökare. Vidare tjänstgör hon som telefonist. Det är tack vare Maria som föreningens höga tillgänglighet har kunnat upprätthållas. Vi har varit av den åsikten att man så litet som möjligt skall behöva mötas av en telefonsvarare när man kontaktar föreningen och den ambitionen har kunnat förverkligas tack vare Maria.

Annika Samuelsson:

Annika har funnits med sedan föreningens start och hon deltog i de diskussioner som ledde fram till att föreningen kunde förverkligas. Med sitt snabba intellekt och sin skarpa blick för det vidsträckta och komplexa landskap som vårt intresseområde kan sägas likna har hon varit ovärderlig i föreningens idéutveckling. Hon är dessutom organisatoriskt begåvad och har gjort stora insatser i arbetet med att systematisera och dokumentera vårt allt mer växande textmaterial, medlemsregister och liknande. Hon är även författare till några av de mest betydelsefulla artiklar som blivit publicerade i föreningens namn.

Johan Stenbäck:

Arbetar ungefär 2/3 av en heltidstjänst men ska efter sommaren börja arbeta heltid. Johan är lite av en allt i allo på föreningen. Han har under våren 2006 arbetat med att bygga vidare på brukarråden på Metadonklinikens mottagning 44 samt på Rosenlundskliniken. Arbetet har kommit längst på 44:an där ett fruktsamt samarbete

med personalgruppen har etablerats. På mottagningen fungerade han som mentor och stödperson åt många av patienterna. Hans insats har varit oerhört viktig för många. Han har ett antal gånger sett till att kamrater kommit i väg till Arlanda och Centralstationen för vidare transporter till olika behandlingshem. Då dessa personer är borta tar han hand om deras husdjur, ser till att posten eftersänds, vattnar blommor med mera. Han har många gånger följt med som stöd vid möten med socialtjänst och vård för att hjälpa till med att förbättra kommunikationen mellan klienterna och behandlarna. Detta arbete har varit uppskattat av såväl personalen som av brukarna. Han har hjälpt en brukare att flytta till ett stödboende. Kamraten är dubbeldiagnostiserad och har fram till nyligen bott hemma hos modern som dock avled.

Här följer en arbetsbeskrivning med Johans egna ord:

- Stötta kamrater individuellt.
- Följa med på olika möten hos socialtjänst, kliniken, arbetsförmedlingen, kriminalvården med mera.
- Arbeta för att en dialog ska komma igång och permanentas mellan personal och klienter på Stockholms olika beroendemottagningar.
- Har hjälpt till med: hjälpa till vid flyttning då någon fått försökslägenhet eller ska iväg på behandlingshem och då måst lagerföra sina ägodelar. Jag har hämtat och kört brukare till Arlanda och till tågstationen för vidare transport till behandlingshem, hämtat kläder hemma hos personen i fråga och levererat dessa till avgiftningen, vattnat blommor, matat katten då personen i fråga varit på avgiftning eller är på behandlingshem.
- Föreningen har tagit hand om post som eftersänts till oss då någon inte haft eget boende, detta är väldigt uppskattat.
- Jag besöker samtliga Stockholmskliniker en gång i veckan och har då med mig kaffe och bröd. Det är ett sätt att komma i kontakt med personer på "glid" och jag kan samtidigt erbjuda föreningens hjälp.
- Jag följer ofta med på möten med socialtjänst, läkarbesök, arbetsförmedlingen eller andra instanser som ett moraliskt stöd. Det är ett viktigt jobb eftersom våra kamrater ofta inte vågar tala klarspråk inför myndighetspersoner.
- Jag har personligen hjälpt tre personer att få substitutionsbehandling och en person att få plats på ett behandlingshem.

Jag anser att poängen med vår förening är att vi inte villkorar vår hjälp. Vi förstår våra kamraters behov eftersom vi alla en gång suttit i samma båt. Alla jag har hjälpt är och förblir tacksamma, även den minsta hjälpen har välkomnats.

Berne Stålenkrantz:

Är i skrivande stund ordförande både för Stockholms Brukarförening och Svenska Brukarföreningen. Det innebär problem med gränsdragningar och prioriteringar, men saken kommer att få sin lösning inom en snar framtid. Han delar sin tid genom halvtidsarbete både på Stockholms Brukarförening och vid centralförbundet stationerad i ett av Stockholmsföreningens kontorsrum. Stålenkrantz gör detta som lönebidragsanställd. Hans arbetsinsats motsvarar två heltidstjänster. För honom själv samt för organisationen är det ohållbart i längden, men på grund av brist på ekonomi har det inte funnits någon annan lösning. Bernes främsta uppgift är att fungera som vår förenings språkrör utåt. Han har står även i ständig kontakt med olika vårdgivare i Stockholm samt är i regelbunden kontakt med patientnämnden, beställarkontoret, bidragsgivare, läkemedelsbolagen, media. Stålenkrantz producerar tillsammans Hjerdin de flesta av föreningens texter.

Janne Thorén:

Janne har tyvärr nyligen drabbats av blodpropp och han har därför inte kunnat leverera en arbetsbeskrivning. Fram till sjukdomen var han huvudsakligen engagerad med kamratstöd. Han var även aktiv i arbetet med att säkerställa de olika externa samarbetsformerna.

Håkan Wallén:

Har varit entledigad från arbete i kontorslokalerna under en tid för att på halvtid kunna ägna sig åt organiserandet av Svenskt Narkotikapolitiskt pressarkiv. (En mer utförlig presentation av detta projekt återfinns i Svenska Brukarföreningens verksamhetsberättelse.) Bibliografin är nu upparbetad till en sådan standard att den kan presenteras för allmänheten på hemsidan och därmed kommer han att återgå till publicistiska sysslor och kamratstöd och därmed finnas tillgänglig på kontoret efter sommaren. Wallén är involverad i organiserandet av den sektion av Stockholms Brukarförening som är i färd med att konsolidera sig i Järvaområdet nordväst om Stockholm. Han kommer även att temporärt hantera material som skall publiceras på hemsidan. Även Wallén har lönebidrag inom föreningens ram.

Vi måste här få passa på och ge ett stort tack till alla som på något sätt hjälpt eller stöttat föreningen under det gångna året.

Järvasektionen

Just i dagarna pågår som bäst ett arbete med att få till stånd en sektion av föreningen ute på Järvafältet det vill säga områdena Kista, Husby Akalla, Rinkeby, Tensta och Hjulsta. Vi har sedan en tid tillbaka diskuterat hur en sådan skulle kunna åstadkommas eftersom det varit allmänt känt till att Heroin är vanligt förekommande i området samt att brukarna här genom sin invandrarproblematik lever i ett slags dubbelt samhälligt utanförskap. Vi har förstått att man på grund av språksvårigheter och bristfälliga kunskaper om Svenska institutioner, vårdresurser och annat inte kunnat bevaka sina rättigheter. Övrigt kom under våren en begäran från 28 personer i Subutexbehandling på Järva om att få hjälp med organisering inom Stockholmsföreningens ram. Diskussionerna pågår som bäst. Det gäller i första hand att hitta personer som kan fungera som aktivister och som kan svara för kontakten med föreningen.

- **Aktiviteter, stöd och hjälp till medlemmar**
- **Samarbetet med Stockholms Socialtjänstförvaltning**
- **Samarbetet med Stockholms Läns Landsting**

Förväntningarna på Stockholms Brukarförening från Beroendevården inom Stockholms Läns Landstings sida har varit mycket stora. Man har haft önskemål om att föreningen skall kunna bidra med fritidsaktiviteter och meningsfulla dagliga sysslor i former som tenderar att börja likna kontrakt. Vidare har det uttryckts att föreningen skulle kunna vara en trygg anhalt för personer som väntar på beslut om Metadon/Subutexbehandling eller som efter beslut om behandling inväntar behandlingens påbörjande. Landstinget har begärt assistans med Läkemedelstransporter och medicinutdelning då patienter varit sjuka och inte kunnat ta sig till mottagningarna. Föreningsmedlemmarna har på anmodan ställt upp schemalagt som vakter runt helgmottagningar för att förhindra illegal handel med läkemedel. Substitutionsprogrammen Metadon och olika Subutexprogram vid lokala mottagningar förväntar sig att föreningen ingår i olika samarbetsformer – så kallade brukarråd och kvalitetsråd. Man förväntar sig att vi skall organisera patienterna i lokala sektioner med ombudsmän och representanter som skall ingå i Stockholmsföreningens organisationsstruktur bland annat genom styrelsrepresentation. Totalt sett har vi upplevt kraven och förväntningarna som mycket stora, förpliktigande och arbetskrävande. Vi har tyckt att det varit nödvändigt att kunna ställa upp och vi har naturligtvis sett det som oerhört viktigt att kunna få möjlighet att påverka behandlingen på samma sätt som man från Beroendecentrums sida ofta uttryckt att man äntligen har fått en part att diskutera med. Någon sådan har aldrig tidigare existerat vare sig i Sverige eller förmodligen inte någon annan stans heller. Samarbetet är unikt, och vi har noterat att man från Landstingets sida förstått dess värde och i olika sammanhang även berömt sig av det.

B B A:

Emellertid beviljades Stockholms Brukarförening ett ytterst blygsamt bidrag från Stockholms läns landsting om 50 000. Givetvis är det en omöjlighet att i längden bedriva en verksamhet av den omfattning som beskrivs ovan för en sådan summa. Åtagandena tenderar att bli fler med tiden och kraven på insatsernas kvalitet ökar med växande kunskaper. Vid diskussioner som förts i styrelsen har olika alternativ diskuterats. Några representanter har pekat på att mycket av det som görs åt landstinget snarast måste betecknas som uppdrag och att man därför borde begära ersättning på brukligt sätt för tjänsterna. Andra har menat att det kanske inte är effektivt att ha någon lokalföreningsverksamhet i Stockholm överhuvudtaget. Föreningen är numera så starkt representerad ute i landet att Svenska Brukarföreningens centralstyrelse mycket väl skulle kunna bedriva lobbyverksamhet från ett litet kontor i Stockholm med brukarstöd från några av landsortens lokalavdelningar som för övrigt skulle behöva få ta mer av centralorganisationens resurser i anspråk för att kunna säkra sina verksamheter, fler lokalavdelningar skulle om de fick mer stöd kunna startas och så vidare. I alla händelser kommer ordförande Berne Stålenkrantz inom den närmaste framtiden att lämna posten som Stockholmsföreningens ordförande – han är för närvarande även ordförande i riksförbundet – för att uteslutande ägna sig åt det centrala arbetet på heltid. De flesta anser dock att det är av stor vikt att kunna ha en förening i Stockholm. Dels har vi sett hur samarbetet med Stockholms Läns Landsting har utvecklats mot att börja likna något som till och med skulle kunna tjäna som en modell för hur samarbete med andra vårdgivare i Sverige skulle kunna se ut, dels har vi glatt oss åt hur mycket som kunnat förbättras genom samarbetet. Vi vet att upplevelsen delas av dem som arbetar med substitution och beroendevård i Stockholm. Ett beslut om nedläggning av Stockholmsföreningen skulle vara svårt att försvara.

FAKTARUTA: STATISTIK

(Telsamtal och supportärenden är det som Maria Müller tagit emot och bokfört. Bernes, Johans, Jannes, Ewas, Thomas ärenden finns ej med i denna statistik)

2006-01-01 – 2006-05-20

Telefonsamtal in:

1097 stycken.

Interna möten:

86 stycken.

Medlemsbesök:

593 stycken.

Supportärenden:

122 stycken.

Externt arbete

Stockholmsföreningens medlemmar blir ofta tillfrågade av journalister om sin syn på olika narkotikapolitiska och angränsande frågor. Under året har medlemmar figurerat i olika mediala sammanhang både i press, radio och TV, bland annat sändes en diskussion om narkotikapolitiken arrangerad av Sveriges Radios debattprogram "Studio Ett" från föreningens lokal. Stockholms Brukarförening har förekommit i många lokala sammanhang. I stort sett i varje nummer av de hemlösa tidning "Situation Stockholm" har det funnits ibland till och med mycket omfattande reportage om föreningen och dess uppfattningar. Det finns en tidning som heter "Stockholm Fria" och här har föreningen vid ett stort antal tillfällen beretts möjlighet att komma till uttryck.

Under året har vi bland annat slitit med en femtiosidig text om hur man kan undvika blodsmittor och andra sjukdomar då man är i aktivt narkotikabruk. Vi hoppas kunna presentera vårt färdiga material för det kommande årsmötet och så småningom även för Mobilisering mot Narkotika.

Om folkpartiets försök att stoppa bidragen till Stockholms Brukarförening

I februari 2006 krävde folkpartisten Birgitta Rydberg att Svenska Brukarföreningens samtliga bidrag skulle stoppas på grund av att det fanns en länk på föreningens hemsida till en organisation som heter Encod. Då vi startade föreningen sökte vi olika fora för diskussioner och erfarenhetsutbyte och kom då i kontakt med denna organisation som vi trodde intresserade sig för våra frågor. Vi talar som bekant huvudsakligen om Heroinproblem och svårigheter i samband med substitutionsbehandlingen i Sverige samt intresserar oss även för sjukvårdsaspekter och smittförebyggande frågor. Snart visade det sig dock att i Encod figurerade en slags haschrörelser som förutom att de drev i vårt tycke löjliga och totalt meningslösa jippon för att få denna drog på något omtöcknat sätt accepterad dessutom betraktade den drog som våra frågeställningar kretsade kring - Heroin - i det närmaste som en belastning i denna strävan. De var totalt ointresserade av våra frågor som vi bedömde vara av en helt annan dignitet och framförallt av en annan karaktär. Visserligen figurerade även några andra organisationer som arbetade med rättigheter i samband med substitution, men vi kunde inte se hur de olika intressena hade beröring med varandra. Följaktligen lämnade vi Encod och ställde in medlemsbetalningarna. På grund av att vi under en längre period inte hade tillgång till en person som kunde se över och datera upp vår hemsida förblev dock länken till organisationen kvar tillsammans med annat inaktuellt såsom telefonnummer och liknande som fortfarande ligger kvar där. (Vårt största problem - och det har beröring med våra ekonomiska svårigheter - består i bristen på kompetent personal. Hade vi en tillfredsställande ekonomi skulle vi engagera en webmaster på konsultbasis och en kvalificerad sekreterare.) Om Birgitta Rydberg hade tagit del av våra föreningsdokument, pressmeddelanden och artiklar och därefter diskuterat saken med oss hade vi troligen kommit fram till en gemensam uppfattning om Encod. I stället valde hon att gå ut offentligt med sina dubier rörande vår renlärighet.

Men nu handlade frågan förmodligen inte om Encod. I den offentliga debatt som följde riktades det grumliga begreppet "drogliberalism" som ett invektiv mot oss. Vi har haft svårigheter att förstå vad det är som avses med detta ord. Vad vi vet så existerar inte någon drogliberal rörelse i Sverige och någon debatt med sådana förtecken förekommer inte heller. Har det överhuvudtaget diskuterats på det sättet i vårt land - ens på sextiotalet? Vi tror inte det och kan följaktligen inte heller begripa vad det innebär att betecknas som "drogliberal" utifrån denna tolkning. Emellertid har vi frågat oss om det drogliberala hotet" är en ren konstruktion som tjänat som motiv för det "krig" som i en bemärkelse kan sägas ha förts mot narkomanerna i Sverige. Kan det vara så att detta hot i själva verket aldrig existerat, utan att den mycket vaga och omfångsrika definitionen av begreppet "drogliberal" har tjänat som ett tillhygge mot dem som dristat sig att ha någon som helst avvikande mening från den fundamentalistiska hållningen i Bejerots efterföljd? Ett tag var vi inne på att det kanske handlade om det faktum att många av våra medlemmar ordinerats Metadon och Subutex, och eftersom man i vissa kretsar betraktar dessa läkemedel som jämförbara med illegal narkotika, skulle "drogliberal" kunna betyda att våra medlemmar enligt detta synsätt var drogpåverkade och på så sätt "drogliberala" då de hävdade sin rätt till medicineringen. Enligt den första tolkningen betyder "drogliberal" en debattör eller organisation som avviker från de narkotikapolitiska ståndpunkter som uttryckts av till exempel organisationerna FMN och RNS och i den betydelsen kan Svenska Brukarföreningen på mycket osakliga grunder betecknas som drogliberal, men det är ju i så fall inte någon meningsfull tillvitelse. Den svenska narkotikapolitiken är ju för det första inte utformad i överensstämmelse med dessa organisationers krav. Bland annat får substitution ges på helt legala grunder. För det andra finns ju avvikelser från de ovan nämnda ståndpunkterna sedan gammalt representerade i den narkotikapolitiska debatten genom organisationer som RFHL, Rainbow med flera, och de är ju inte så förskräckligt kontroversiella. I själva verket är det ju så att den svenska narkotikadebatten varit hårt polariserad mellan dessa intressen och då får affären med Rydberg en helt annan innebörd. Den skulle i så fall snarare handla om vem som har rätt att uttala sig offentligt om narkotikafrågor. Det är värt att

B 34:

notera att vi på det organisationspolitiska planet stött på kraftigt motstånd från organisationer som arbetar i samma riktning som vi. Bland annat har de haft problem med att ha de brukare som vi organiserar och representerar i sin omedelbara närhet, och tänker man efter så är det ju naturligtvis hotfullt och kan ses som ett slags underkännande att brukarna nu själva organiserat sig genom Svenska Brukarföreningen. Denna insikt var också den primära orsaken till att vi bildade föreningen. I värsta fall ligger det till så som journalisten Henrik Berggren antog i en artikel på DN-debatt (06 02 19) med anledning av Rydbergs agerande: "Jag misstänker att det handlar om en ideologisk offensiv från fundamentalister som inser att de börjat tappa mark. Om man anser att narkotika enbart är ett kriminalpolitiskt problem kan man naturligtvis inte acceptera tanken på en patientförening för missbrukare. Krig mot narkotika glider lätt över i krig mot narkomaner."

Berne Stålenkrantz - Ordförande

Björn Hjerdin - Ordförande i Verkställande Utskottet

VI KRÄVER

RESPEKT